Wielkopolskie Wiadomości Rolnicze

Organ Zjednoczenia Producentów Rolnych w Poznaniu

Dawniej Tygodnik Z. P. R. - Pismo tygodniowe

Nr. 5. Poznań, piątek 5 lutego 1926. Rok V.

Redakcja i Administracja; Poznań, ul. Pocztowa 30. - - -Telefon: 2785 - 86

Warunki ogłoszeń: Na stronie czterołamowej za wiersz milimetrowy 15 gr. — Ogłoszenia większe: cała strona 90 zł., 1/2 str. 45 zł., 1/4 str. 25 zł.. 1/8 str., 15 zł. Na okładce 15% drożej. Przy powtarzających się ogłoszeniach rabat. Zastrzeżenia co do miejsca ogłoszeń wykonuje się w miarę możności. Za ewtl. niepunktualne ukazanie się ogłoszenia. spowodowane siłą wyższą wydawnictwo nie odpowiada.

Wielkopolskie Wiadomości Rolnicze

Organ Zjednoczenia Producentów Rolnych w Poznaniu
Dawniej Tygodnik Z. P. R. - Pismo tygodniowe

Nr. 5. Poznań, piątek 5 lutego 1926. Rok V.

Redakcja i Administracja: Poznań, ul. Pocztowa 30. - - -Telefon: 2785-86

Kilka uwag o stanie naszych budynków gospodarskich

Gdybyśmy w czasach obecnych urządzili przegląd budowli w naszych gospodarstwach wiejskich i choć pobieżnie zbadali ich stan i przydatność gospodarczą, przekonalibyśmy się z całą pewnością, że stan ten jest w większości wypadków niesłychanie smutny. Nic dziwnego: przez cały okres wojenny i powojenny nie wznoszono nowych budowli prawie wcale, naprawy starych odkładano do czasów lepszych, a tymczasem szkody z dnia na dzień się zwiększały, a malały środki potrzebne do ich usunięcia. W miastach przynajmniej ściślejszy nadzór policyjny i względy na bezpieczeństwo publiczne zmuszały do usuwania najjaskrawszych braków, na wsi natomiast tego rodzaju przymusu nie było. To też budowanie i naprawianie budynków stało się tam zjawiskiem niezmiernie rzadkiem. Ponieważ budynki gospodarskie nie służą bezpośrednio do podwyższenia dochodu z gospodarstwa, przeto wielu rolników nakłady w tej dziedzinie uważają za zbędne albo redukują je do ostatecznych granic.

W okresie inflacji konjunktury i możliwości budowlane przejściowo były lepsze niż dzisiaj, mało jednak rolników umiało je należycie wyzyskać, mało wtenczas było wogóle rolników, którzy całość środków, w produkcji rolnej potrzebnych, mieli na oku. Budynki przyzwyczajano się traktować jako coś martwego i wiecznietrwałego, stąd troska około ich utrzymania i naprawy minimalna. Do wznoszenia nowych budowli, koniecznych w gospodarstwie, przystępuje się rzadko ze względu na niesłychane koszta budowlane, — o ulepszeniach i postępach w budownictwie wiejskiem w związku z rozwojem rolnictwa nawet nie pomyślano. Jednem słowem zastój w budownictwie wiejskiem jest kompletny.

Stan ten jednak zaczyna budzić pewne obawy. Straty, jakie mogą wyniknąć dla gospodarstwa z uszkodzonych i zrujnowanych zabudowań, łatwo przewyższyć mogą koszta reparacyj. Inwentarz żywy, trzymany w warunkach niehigjenicznych, albo nie rozwinie się dostatecznie albo, co gorsza, będzie chorował i zdegeneruje się. Inwentarz martwy również ulegnie zepsuciu. Ile strat n. p. spowodować może zamoknięcie zboża, zmarznięcie kartofli lub buraków! A przecież i wartość sprzedażna całej nieruchomości, gdy zabudowania gospodarskie się niszczą, zmniejsza się, a z nią razem uszczupla się kredyt właściciela. Żadną miarą więc lekceważyć nie można trudności budowlanych, skoro całość produkcji rolnej z tego powodu jest zagrożona.

Czy jednak przeciętny rolnik może w dzisiejszych warunkach ponieść koszta poważniejszych reperacyj lub nowych budowli? Odpowiedź na to pytanie musi brzmieć negatywnie. Z jednej strony dochody gospodarstw rolnych są niewystarczające, z drugiej zaś materjały budowlane jak cegła, cement, wapno itp. wykazują ceny bardzo wysokie. Tak samo praca robotnika i zysk przedsiębiorcy budowlanego są czynnikami przedrażającymi budowę.

Powodem drożyzny materjałów budowlanych (cegła, cement, szkło) jest w znacznej mierze drożyzna węgla, niezbędnego do ich wytwarzania.

W tej sytuacji rolnik sam nie wiele może zmienić. Wprawdzie umiejętne gospodarowanie i oszczędność mogą mu umożliwić prowizoryczne naprawy budynków, nie starczy jednak środków na to, aby niedomagania usunąć w sposób należyty. Rządowy kredyt hipoteczny

musi tu przyjść z pomocą, a niemniej racjonalna polityka rolnicza, podnosząca dobrobyt na wsi. Jeżeli już znalazły się fundusze na kredyt dla podnoszenia hodowli, znaleźć się winny również fundusze na budowę obór i stajni, aby rolnik miał gdzie umieścić mat-rjał hodowlany. Miejmy nadzieję, że rząd przy przeprowadzaniu parcelacji w myśl ustawy o reformie rolnej pomyśli o zabudowaniach gospodarczych na tworzonych osadach i przy tej okazji obmyśli środki ogólne na ożywienie ruchu budowlanego na wsi.

Wyższe przerachowanie pożyczek Państwowych

Ze względu na wciąż jeszcze licznie napływające zapytania, w sprawie przerachowania pożyczek państwowych, zamieszczamy poniżej wyjaśnienie jednego z naszych posłów, które wszystkim zainteresowanym ułatwi orjentację.

Redakcja.

Pierwsza zmiana pożyczek państwowych z roku 1918 i 1920 (na złote), która się skończyła z dniem 31go stycznia 1925 roku, była niesprawiedliwą i krzywdzącą szerokie masy najpatrjotyczniejszej ludności, a zwłaszcza byłego zaboru pruskiego. Stąd rozpoczęła się walka na terenie sejmowym, ażeby uzyskać sprawiedliwsze przerachowanie. Rząd i większość sejmowa, a zwłaszcza lewica, opierali się temu. Pierwszy odnośny wniosek Sejm odrzucił. Dopiero drugi wniosek przeszedł po usilnych zabiegach kilku posłów z Poznańskiego — chociaż nie w tej formie, jakby to było słuszne i sprawiedliwe. Większość sejmowa pod wpływem wystąpienia przedstawicieli rządu, utrąciła wniosek niżej podpisanego, ażeby asygnaty z roku 1918 zamienione na pożyczkę państwową z roku 1920, do czego rząd swego czasu subskrybentów niejako moralnie zmuszał, przewaloryzować tak samo, jak asygnaty niezmienione. Nie chciano również ani słuchać o wyższem przerachowaniu dla subskrybentów z byłego zaboru pruskiego, którzy płacili markami o daleko większej sile nabywczej i stąd mieliby prawo do stosunkowo wyższej waloryzacji. Nie można było uzyskać większości dla wyższego przerachowania dla miljonówki, którą uznano za papier spekulacyjny, rodzaj loterji, ani też dla lombardu. Mimo wszystko zdołano przeprowadzić cały szereg poprawek, które ustawę ulepszają.

Do zmiany mają prawo tylko pierwonabywcy, którzy asygnaty z roku 1918 i 1919, lub obligacje z roku 1920 nabyli przed 1 grudnia 1920 r. Wszyscy inni otrzymują tylko 1 złoty za 100 mk.

Kto dał na pożyczkę pieniądze złote albo obce pełnowartościowe pieniądze, jak dolary, funty szterling., franki szwajcarskie itd. i złoży na to urzędowy dowód, temu pożyczkę przerachują podług pełnej wartości wpłaconych pieniędzy.

Miarę przerachowania wspomnianych pożyczek na złote wskazują niżej podane tabelki:

Tabelka przerachowania „asygnat“ z roku 1918

(niezmienionych na pożyczkę z 1920 r.)

Kto kupił „asygnaty„ pożyczki z r 1918	ten otrzyma za 1 rubla rosyjsk gr	za 1 markę polską gr.	za 10 koron austrj gr
W roku 1918 tym	111	67	380
w styczniu	91	67	350
w lutym	74	58	310
w marcu . . . . ,	67	50	250
w kwietniu , ...	50	44	210
w maju	44	40	180
w czerwcu	40	36	170
w lipcu	27	31	160
w sierpniu , ...	24	24	130
w wrześniu	17	17	91
w październiku 1919 r . . .	16	13	71
w listopadzie 1919 r.	12	10	59
w grudniu 1919 r.	9½	7	45

Tabelka zamiany pożyczki krótkoterminowej i długoterminowej z roku 1920.

Kto kupił pożyczkę krótkoterminową lub długoterminową z r. 1920	ten otrzyma za 10 rubli rosyjsk.	10 marek polskich	10 koron austrj.
	otrzyma groszy		
w marcu 1920 r.	77	40	25
w kwietniu 1920 r.	77	37	25
w maju 1920 r.	77	33	20
w czerwcu 1920 r	—	33	—
w lipcu 1920 r.	-	29	—
w sierpniu 1920 r. , . . .	—	25	—
we wrześniu 1920 r. . . .	—	22	—
w październiku 1920 r. . . .	—	17	—
w listopadzie 1920 r. . . .	—	13	—
w grudniu 1920 r.	—	10	—

Asygnaty, zamienione na pożyczkę z roku 1920 waloryzuje się przeciętnie na 15 groszy za 1 markę polską bez względu na miesiąc wpłacenia, lecz tylko do wysokości 10 tysięcy marek. Sumę ponad 10 tysięcy marek waloryzuje się jak pożyczkę z roku 1920.

Ażeby tym wszystkim, którzy mają prawo ubiegania się o wyższe przerachowanie, a dotąd tego nie uczynili, ułatwić sprawę i oszczędzić kosztów, podaje się następujący wzór podania, który należy przesłać pocztą, listem poleconym (bez opłaty stempla) do Warszawy.

Do Urzędu Pożyczek Państwowych

Warszawa

ul. Senatorska nr. 29.

P o d a n i e.

Niniejszem proszę o przyznanie mi wyższego przerachowania pożyczek państwowych z roku 19... nabytych przeze mnie w.... na ogólną sumę mkp...,

Jednocześnie oświadczam, że zgłoszone do wyższego przerachowania pożyczki nie były przeze mnie lombardowane i że do konwersji przedłożyłem same obligacje, które nabyłem w dniu.... w...., Obligacje pożyczki konwersyjnej dotychczas posiadam w następujących odcinkach (podać numery).

Załączam:

1. Zaświadczenie o dacie nabycia podanych pożyczek (z banku lub Urzędu).

2. Zaświadczenie instytucji, która konwersji dokonała.

Miejscowość zamieszkania z dokładnym adresem i datą.....

podpis......

Kto natomiast nie dokonał jeszcze dotąd tego, a takich jest już mało, 1-ej konwersji do dnia 31 stycznia 1925 roku na złote, ten niech wniesie takie samo podanie do Urzędu Pożyczek z następującemi zmianami: zamiast „do konwersji przedłożyłem" winien napisać: „do konwersji przedkładam". „Zamiast wysyłać w załączeniu" zaświadczenie instytucji, która konwersji dokonała, a która odpada, winien załączyć do podania nabyte w roku 1918 lub 1919 asygnaty lub też obligacje, długo- lub krótkoterminowej pożyczki.

Kto posiada dotychczas świadectwa tymczasowe na którąkolwiek z tych pożyczek i pierwszej konwersji nie dokonał (takich jest także niewielu), wystarczy, że dołączy do podania owe świadectwo tymczasowe. Żadnych innych dowodów wówczas nie potrzeba, bo na świadectwie jest to, co potrzeba, wyszczególnione, tj. imię i nazwisko nabywcy oraz miesiąc i rok nabycia.

Obydwa zaświadczenia, potrzebne przy pierwszem podaniu, urzędy, instytucje i banki obowiązane są wydać bezpłatnie.

Podania o wyższe przerachowanie pożyczek przyjmowane będą do 5 kwietnia 1926 roku.

Lepiej jednak sprawę nie zwlekać i sprawę jaknajprędzej załatwić.

Kto w czasie do 31 stycznia 1925 r. nie dokonał osobiście pierwszej konwersji pożyczek w urzędzie skarbowym, nie chcąc wyczekiwać w ogonku, lecz uczynił to przez drugą osobę, a zaświadczenie Urzędu Skarbowego brzmi na nazwisko tej drugiej osoby, winien do tego zaświadczenia dołączyć uwierzytelnione oświadczenie tej drugiej osoby, że dokonała konwersji w jego imieniu na posiadane przezeń asygnaty lub obligacje pożyczki.

Nie mogą składać podań ci, którzy pod zastaw asygnat lub obligacyj zaciągnęli pożyczki w markach w jakim banku itd. i nie spłacili ich przed dniem 1 kwietnia 1921 r., kto spłacił pożyczkę przed 1 kwietnia 1921 r., może złożyć podanie, załączając stosowne zaświadczenie banku. Za kłamliwe świadectwo grozi ustawowa kara).

Pierwsze losowanie i pierwsza wypłata odbędzie się dnia 2 stycznia 1927 r., co dziesiąty posiadacz pożyczki otrzyma w dniu tym od rządu pieniądze wzamian za wylosowane papiery. Inni otrzymają to, co się komu należy w latach późniejszych.

Inaczej z procentami, które są co pół roku płatne Odcina się kupon, płatny w każdej kasie skarbowej. Kupony opiewają także za rok 1925.

Posiadacze pożyczek mogą wreszcie płacić papierami swemi za nabytą ziemię państwową, lub składać je na zabezpieczenie umów i przetargów rządowych.

Celem poinformowania licznych interesantów nie wiedzących sobie rady, zalecałoby się przedrukowanie niniejszego artykułu i w innych pismach.

Ks. Stefan Bratkowski,
poseł na Sejm.

Głosy prasy

Nowe rozporządzenie Rady Ministrów o **ograniczeniu wywozu pszenicy krajowej** w ziarnie przez nałożenie na eksport wysokiej opłaty wywozowej wywołało ostrą krytykę. **Dzień Polski** (23 i 25. 1.) uważa, że

„jeśli chodziło o zatrzymanie w kraju pewnej ilości pszenicy, to jednostronne zamknięcie wywozu pszenicy w ziarnie z pozostawieniem całkowicie wolnego wywozu jej w przetworach, t. j. pod postacią mąki pszennej i otrąb, **najzupełniej chybia celu.** Zarządzenie takie będzie tylko prezentem dla przemysłu młynarskiego kosztem producentów rolnych, z wątpliwym pożytkiem dla interesów spożywców. Niszczenie produkcji pszenicy w Polsce przez sztuczne obniżanie cen surowca w ziarnie wznawia się w tym momencie, gdy na całym świecie pszenica staje się artykułem coraz bardziej poszukiwanym, gdy ceny jej stopniowo wzrastają na niekorzyść żyta. Niewątpliwie zarządzenia podkładem była przesłanka polityczno-partyjna, tendencja zmartwychpowstania polityki konsumcyjnej. Pytam się, kto pożyczy pieniędzy rozrzutnikowi, który zamiast zdobycia się na posuniętą do najdalszych krańców oszczędność, pozwala sobie w dalszym ciągu na życie nad stan. Czy kraj, który zamiast sobie odjąć od ust najcenniejszy produkt, nie będący w dodatku niezbędnym do życia codziennego i nie stanowiący „chleba powszedniego", zamiast sprzedać go zyskownie i podnieść tem bilans handlowy, spożywa go na miejscu, czy kraj taki nie robi wrażenia **niepoprawnego bankruta?"** Dochodząc na podstawie ścisłych cyfr statystycznych do przeświadczenia, że głównym spożywcą pszenicy w Polsce są ośrodki miejskie, pyta autor cytowanego artykułu, dla kogo uprawia się tak ryzykowną politykę konsumcyjną:

Zastanówmy się, z jakich elementów składa się ludność miejska. Wszakże warstwy robotnicze, te, w imieniu których rzekomo forsowano i forsuje się politykę konsumcyjną, stanowią co najwyżej 5 proc. zaludnienia, ale natomiast wiadomo powszechnie, że „mniejszość narodowa" tłumnie zamieszkuje nasze miasta polskie w Kongresówce, na Kresach i w Małopolsce. I dlatego tylko ma się niszczyć rolnictwo rodzime, ma się podcinać aktywność bilansu handlowego państwa polskiego, ma się zmuszać do robienia sobie prywacji 70 proc. zaludnienia polskiego, zamieszkałego na wsi, ma się wreszcie wywozić zagranicę waluty wysokocenne i osłabiać kurs złotego. Jeżeli system sztucznego obniżania cen surowców zbożowych, prowadząc w prostej linji do szczętnego zniszczenia rolnictwa w Polsce, ma nadal rozwijać się crescendo, jeżeli rolnikowi wytrącona zostanie ostatnia nadzieja jakiejkolwiek opłacalności plonów pracy, a bodajby chociaż tylko pokrycie nakładem na środki produkcji, to bezpośrednim skutkiem

tego **będzie całkowite zaniechanie przez cały ogół rolniczy stosowania nawozów sztucznych** już z wiosną bieżącego roku i **nawrót do jaknajekstensywniejszego systemu gospodarowania.**"

To samo pismo (**Dzień Polski, 1. 2.**) jeszcze raz powraca do tej sprawy wkilka dni później.

Ostatnio wprowadzono cło wywozowe na pszenicę zł. 15 od 100 k., równające się zakazowi wywozu. Ministerjum Spraw Wojskowych opracowuje wniosek zakazu wywozu owsa. Min. Spraw Wewnętrznych rozważa sprawę zabronienia, lub reglementacji wywozu żyta. Nic nie słyszymy, co Rząd zamierza zrobić w kierunku podniesienia produkcji rolnej, na której oparte jest życie gospodarcze Polski. Nie widzimy planu stworzenia dobrych płatników dla fiskusa, oraz zamożnych konsumentów dla handlu i przemysłu krajowego. Odwrotnie — akcja rządowa **zmierza do dalszego zubożenia** dwudziestomiljonowej rzeszy pracowników rolnych, którzy ciężarem biedy swej wlłoczą resztę ludności w nędzę. Robimy to wówczas, gdy największy producent świata, Stany Zjednoczone wprowadzają zakaz wwozu zboża, gdy inne kraje rolnicze chronią produkcję swą przez cła wwozowe, a Niemcy pomimo niewystarczającej produkcji, popierają eksport swego zboża przez premje wywozowe. U nas właśnie naodwrót — i w imię czego? w imię dostarczenia tańszej żywności około 600.000 robotnikom. Ceny światowe są od 35 proc. do 100 proc. wyższe od naszych, a Rząd nasz chce jeszcze więcej obniżyć. Zeszłoroczny urodzaj jest jedyną okazją do kompletowania żywego i martwego inwentarza, naprawy i wznoszenia nowych budowli, silniejszego użycia nawozów sztucznych, słowem ulepszenia warsztatów pracy i podnoszenia produkcji. U nas porusza się wszelkie środki, aby do tego podniesienia kultury nie dopuścić.

Żeby zdać sobie sprawę z tego, jak potraktowane zostały różne dzielnice Polski przez pierwsze zwyczajne zarządzenie, zmierzające do wykonania reformy rolnej, przeprowadza **Warszawianka** (1. 2.) tabelaryczne porównania, na mocy których dochodzi do przeświadczenia, że uderza przedewszystkiem jedno: niezmiernie wysoki procent woj. krakowskiego, domeny Piastowców. Pozostało tam własności większej, rachującej się do parcelacji, już tylko 92.000 ha, po uwzględnieniu zaś gospodarstw intensywnych i uprzemysłowionych, zapewne najwyżej trzecia część tego, jakieś 30.000 ha. Dalej **nie widzimy naprawdę tendencji w kierunku kolonizacji kresów.** Wprawdzie Nowogródek ma 6 procent, lecz Poznań i Polesie spadają poniżej normy przeciętnej dla Polski, a Wołyń, Wilno i Pomorze nie o wiele ją przewyższają. Zamiast tedy planowej kolonizacji, któraby przeniosła ludność rolniczą z okręgów przeludnionych na tereny wolne (?) i zarazem realizowała postulaty narodowe, wkraczamy na drogę powszechnego rujnowania — wszędzie po trochę — gospodarstw folwarcznych, byle wyzbywać się „obszarnictwa". Tak prowadzona reforma nie da korzyści realnych ludowi, a przysporzy szkód gospodarstwu narodowemu, szkód zapowiedzianych i niewątpliwych.

Kronika gospodarcza

Nadzór państwowy nad buhajami.

Najnowsze rozporządzenie państwowe o nadzorze państwowym nad buhajami obowiązuje na terenie całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem Woj. Śląskiego. W myśl tego rozporządzenia, każdy buhaj, przeznaczony do rozplodu musi być zbadany przez odpowiednią komisję, za niezastosowanie się są przewidziane kary pieniężne, a także przymusowe wytrzebienie na koszt i ryzyko właściciela. Świadectwa uznania buhaja obowiązują tylko na jeden rok i mogą być cofnięte o ile okaże się niezdatnym do rozplodu. Gminy i powiaty mają obowiązek zapewnienia na swym obszarze odpowiedniej ilości rozpłodników, właściciele ich nie ponoszą natomiast żadnych wydatków na utrzymanie komisji i wystawienia świadectw. W interesie podniesienia hodowli, w szczególności hodowli włościańskiej, zalecałoby się powyższe rozporządzenie jak najskrupulatniej przestrzegać, aby nareszcie położyć kres degeneracji bydła, powstałej drogą używania do rozplodu małych, niewyrośniętych i zupełnie nie odpowiadających racjonalnym warunkom hodowlanym buhajów.

Komunikaty Wielkopolskiej Izby Rolniczej

Komunikaty Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

8.

W sprawie obniżenia podatku akcyzowego na oleje mineralne.

W ostatnim czasie zachodzą częste skargi rolników, że władze skarbowe wnioski o obniżenie podatku akcyzowego do 80 proc. na oleje mineralne, w celach rolniczych i przemysłu rolniczego, załatwiają bardzo powoli i czasami pozostawiają wręcz bez odpowiedzi. Dlatego Wielkopolska Izba Rolnicza zwróciła się do kompetentnych władz o wyjaśnienie powodów, wywołujących powyższe skargi. Wielkopolska Izba Skarbowa podała nam następujące wyjaśnienie obowiązujących pod tym względem przepisów, które niniejszem podajemy do wiadomości interesowanych.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 roku (Dz. Ust. nr. 116 poz. 1054) zostały wydane przez Ministerstwo Skarbu przepisy wykonawcze (Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 3 i 21 1923 r.) regulujące sposób załatwiania wniosków o zniżkę.

Każdy rolnik, chcący skorzystać z powyższej zniżki, powinien wypełnić następujące warunki:

Wniosek o zniżkę należy stawić do odnośnego Urzędu Akcyzowego, w którym dany interesent mieszka. Dla informacji podajemy Urzędy Akcyzowe na poszczególne powiaty:

P o z n a ń — Poznań miasto i powiat, Śrem i Środa.
B y d g o s z c z — Bydgoszcz miasto i powiat, Wyrzysk i Szubin.
G n i e z n o — Gniezno miasto i powiat, Witkowo, Września i Żnin.
I n o w r o c ł a w — Inowrocław, Strzelno i Mogilno.
J a r o c i n — Jarocin, Krotoszyn, Koźmin i Pleszew.
L e s z n o — Leszno, Wolsztyn, Rawicz i Gostyń.
M i ę d z y c h ó d — Międzychód, Szamotuły, Grodzisk i Nowy Tomyśl.
O s t r ó w — Ostrów, Kępno, Odolanów, Ostrzeszów,

Rogoźno — Oborniki, Chodzież, Wągrówiec i Czarnków.

W podaniu musi być wyszczególnione:

1. Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania proszącego, jakoteż siedziba i rodzaj przedsiębiorstwa.

2. Do jakego celu ma być użyty olej mineralny.

3. Roczne zapotrzebowanie, względnie o ile przedsiębiorstwo ma być prowadzone krócej, zapotrzebowanie na ten czas krótszy, tudzież w jakiej ilości ma być olej mineralny każdorazowo pobierany w rafinerji

4. Nazwa i siedziba rafinerji z której olej mineralny ma być pobierany (odnośnie do tego punktu petenci podają często firmę pośredniczącą albo filię rafinerji).

5. Równocześnie z wnioskiem złożyć deklarację, że kaucję do wysokości podatku od całorocznego zapotrzebowania, albo też do wysokości pierwszej porcji potrzebnego oleju, po otrzymaniu zezwolenia, petent jest gotów złożyć w gotówce lub papierach państwowych (do 75 proc. normalnej wartości).

A zatem złożenie kaucji wymagane jest dopiero po otrzymaniu zezwolenia na stawiony wniosek.

Dalej winien być podany ciężar gatunkowy oleju i załączone zaświadczenie z fabryki motorów o systemie i sile (w koniach parowych) motoru, o zużyciu materjału pędnego na godzinę, pozatem ilość godzin dziennej pracy motoru

Wreszcie petent musi wyraźnie w podaniu zaznaczyć, że poddaje się wszelkim obowiązującym przepisom kontroli skarbowej, jako też i tym, które w tym przedmiocie w przyszłości wydane będą.

Dodajemy jeszcze, że sprowadzanie oleju może nastąpić za pośrednictwem danego Urzędu Akcyzowego i że sprowadzanie przez prywatne przedsiębiorstwa handlowe, powoduje utratę całkowitej zniżki. Wnioski bowiem przedsiębiorstw handlowych, chociażby w interesie rolnika stawiane do Urzędu Akcyzowego, nie będą uwzględniane.

Oświadczamy, że po wypełnieniu odnośnych przepisów w Wielkopolskiej Izbie Skarbowej, dotąd wymagane zaświadczenie Wielkopolskiej Izby Rolniczej na obniżenie podatku akcyzowego jest zbyteczne.

O powyższem ustaleniu postępowania w sprawie zniżki, Urzędy Akcyzowe są przez Wielkopolską Izbę Skarbową powiadomione.

Wielkopolska Izba Rolnicza.

11.

Kredyty na zakup zwierząt użytkowych.

Ponieważ Państwowy Bank Rolny w Warszawie, dysponujący kredytami nacele hodowlane, dopiero w tych dniach podał bliższe warunki i tryb postępowania przy udzielaniu pożyczek, zawiadamia Wielkopolska Izba Rolnicza, że **wszyscy wnioskodawcy dotychczasowi winni swe wnioski ponowić.** Wielkopolska Izba Rolnicza nadmienia, że ze względu na szczupłość funduszu hodowlanego, pożyczki udzielane będą w nieznacznej wysokości tylko tym **drobnym** rolnikom, którzy posiadają istotne warunki do prowadzenia gospodarstw hodowlanych. W pierwszym rzędzie uwzględniane będą pożyczki na kupno materjału **męskiego.** Jako zabezpieczenie służyć będą skrypty dłużne, zeznane przez pożyczkobiorców z poręką co najmniej 3-ch majątkowo odpowiedzialnych osób.

Reflektujący na pożyczki hodowlane powinni nadesłać do Państwowego Banku Rolnego w Poznaniu via Wielkopolska Izba Rolnicza następujące dokumenty, których wzory jednocześnie załączamy:

1. podanie, zaświadczone przez miejscowy Urząd Gminny,
2. informacje o stanie majątkowym poręczycieli.

Opinję fachową wydaje Wielkopolska Izba Rolnicza.

O przyznaniu pożyczek zawiadomi Państwowy Bank Rolny bezpośrednio petentów, przesyłając im wzór skryptu dłużnego, który należy po wypełnieniu i podpisaniu przesłać z powrotem do Banku Rolnego w Poznaniu, ul. Kantaka 10.

Poniżej wzory do podań o pożyczkę:

Wzór podań.

Do

Państwowego Banku Rolnego
w Poznaniu
ul. Kantaka nr. 10

via Wielkopolska Izba Rolnicza.

Podanie.

1. Imię i nazwisko . . . .
2. Adres dla korespondencji . . . . .
3. Wieś . . . .
4. Gmina . . . .
5. Powiat . . . .
6. Przestrzeń gruntu (hipoteczny czy ukazowy) . . . . w tem: roli . . . . . ., łąk . . . , pastwisk . . . . ., ziemi scalonej . . . . . w szachownicy . . . .

Będąc właścicielem (dzierżawcą) wyżej wymienionego gospodarstwa rolnego, upraszam Państwowy Bank Rolny o udzielenie mi kredytu w sumie

złotych . . . . .

na termin . . . . .

Kredyt ten potrzebny mi jest na . . . .

Na zabezpieczenie pożyczki proponuję:

a) kaucję na hipotece nieruchomości . . . . stanowiącej własność . . . .

b) 3-ch poręczycieli (wymienić ich nazwiska i imiona oraz miejsce zamieszkania) . . . .

Jednocześnie wyjaśniam (umotywowanie podania) . . . .

Przy niniejszem załączam:

1. wyciąg hipoteczny (lub świadectwo)
2. zaświadczenie z gminy (ze starostwa)
3. 3 informacje o poręczycielach
4. . . . .
5. . . . .

Podpis starającego się o pożyczkę.

Dnia . . . . 192 . . r.

Uwaga: Ustępy i wyrazy zbyteczne należy przekreślić.

Informacje o petencie.

1. Czy korzysta składający podanie ze wspólnego pastwiska? . . . .
   Ilość mórg wspólnego pastwiska . . . .
2. Czy bierze udział w spółce pastwiskowej? . .
   W jakiej mianowicie . . . . . .
   Na jakich warunkach . . . . . .

Ile mórg pastwiska posiada spółka . . . .
Ile bydła korzysta z tego pastwiska . . .
3. Ilość bydła we wsi . . . .
W tem: buhajów naogół . . . buhajów uznanych (licencjonowanych) . . . buhajów premjowanych (nagrodzonych) . . . . krów . . . młodzieży . . . . . wolców . . .
4. Ilość żywego inwentarza w gospodarstwie petenta: koni . . . bydła . . . trzody chlewnej . . owiec . . . .
W tem: bydła: buhajów . . krów . . . . młodzieży . . . . . wołów . . . .
(Jeżeli podanie ma na celu pożyczkę na zakup trzody chlewnej lub owiec, powyższe dane należy podać nie o bydle a o posiadanej trzodzie chlewnej lub owcach).
5. Jakie składający podanie posiada zabudowania gospodarcze, przeznaczone do hodowli żywego inwentarza . . . .
i w jakim stanie one się znajdują . . . .
. . . .
6. Czy petent prowadzi gospodarstwo osobiście . .

Dnia . . . . . 192 . . r.

Podpis Zwierzchności Gminy.

Pieczęć Urzędu Gminnego.

Na oddzielnym formularzu.
(Wypełnia wójt).

Za kogo ręczy . . . .

Do
Państwowego Banku Rolnego
w Warszawie
ul. Traugutta nr. 11.

Informacje o poręczycielu.

1. Imię i nazwisko . . . .
2. Wieś . . . .
3. Gmina . . . .
4 Powiat . . . .
5. Obszar gruntu . . . .
6. Czy grunt ukazowy czy hipoteczny . . .
7. Liczba członków rodziny . . . . .
8. Posiadany inwentarz . . . .
a) koni . . . .
b) krów . . . .
c) świń . . . .
d) owiec . . . .
e) innego inwentarza . . . . . .
9. Jakie są budynki i w jakim stanie się znajdują
. . . .
10. Ogólny stan gospodarstwa i zamożności poręczyciela . . . .

Dnia . . . . . 192 . . r.

Podpis wójta.

(Pieczęć urzędowa gminy).

U w a g a : Do podania należy załączyć informacje o 3-ch poręczycielach, o każdym oddzielnie według niniejszego wzoru.

Wielkopolska Izba Rolnicza.

Z życia organizacyj rolniczych

Dnia 3 lutego rb. odbyła się w Warszawie konferencja przedstawicieli organizacji rolniczych i przemysłowych z całej Polski w sprawie ostatecznego uzgodnienia projektu nowelizacji (zmiany) ustawy o Kasach Chorych, które są, jak wiadomo, ogólną bolączką wytwórczości krajowej. Z ramienia Zjedn. Prod. Roln. brał udział w tej konferencji kierownik Wydziału Rolnego p. Radomyski.

Z piśmiennictwa

Nakładem Centralnego Towarzystwa Rolniczego i wydawnictwa „Gazety Gospodarskiej" w Warszawie, ul. Kopernika 30, ukazała się książka w objętości 46 stron z 33 rycinami, opracowana przez **inż. Jana Czechowskiego p. t. „Najtańsze, najtrwalsze ogniotrwałe materjały budowlane"** o następującej treści: przedmowa, I. rozdział — Obecny stan budownictwa wiejskiego i ważniejsze przyczyny wzmożonego zapotrzebowania materjałów budowlanych. Jakie spustoszenia uczyniła w gospodarstwach wiejskich wojna światowa i dlaczego Zasady prawidłowego budowania zagród. II. rodz. — najtrwalsze i najtańsze materjały budowlane. Cegła jest najlepszym, lecz drogim materjałem budowlanym. Beton i jego zalety Na czem polega dobroć części składowych betonu? Jak przygotować dobry beton. Sposób przygotowania materjałów budowlanych z betonu: pustaki, dachówki cementowe, gąsiory, cembrowina, rury betonowe, cegła cementowa, koryta i żłoby, słupy, płyty, posadzki i t. p. Wielkość koniecznych kapitałów na urządzenie wytwórni wiejskiej. Ustawy o spółdzielniach i instrukcje.

SPRAWA ODSZKODOWAŃ GRADOWYCH.

Z różnych stron otrzymałem pisma w ostatnim czasie jako członek Rady Nadzorczej Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń „VESTA" tej treści, iż instytucja ta nie wypłaca w przepisanym terminie należnych Członkom Odszkodowań gradowych.

Zwracam uwagę na to, iż winy w tej zwłoce nie ponosi Towarzystwo, które mimo ogólnego krytycznego położenia i braku gotówki, dołożyło wszelkich starań, aby wedle możności Członków zadowolić, tylko pp. ubezpieczeni, którzy do dziś dnia jeszcze nie uiścili należności płatnych przed kilkoma miesiącami.

Zwracam się zatem do pp. Członków z gorącym apelem, aby we własnym jak i głównie poszkodowanych interesie jaknajrychlej uiścili zaległe premje i dopłaty, i umożliwili Towarzystwu wypłatę odszkodowań.

(—) Schroeder — Radłów,
Członek Rady Nadzorczej Towarzystwa „Vesty".

Dział urzędowy

a) Wiadomości zawodowe.

Przedruk wzbroniony

Do PP. Członków Z. P. R.

Mimo licznych udogodnień, jakie poczyniliśmy w ostatnim roku w płaceniu składek członkowskich, pewna ilość pp. Członków jeszcze zalega z zapłaceniem części składki za rok 1925. Wzywamy przeto wszystkich zainteresowanych, aby nie zwlekali dłużej ze spełnianiem swego obowiązku organizacyjnego, i składkę w ciągu najbliższych dwóch miesięcy zapłacili, a nam umożliwili normalne wykonywanie pracy organizacyjnej.

Niezależnie od uiszczenia składek zaległych prosimy wszystkich pp. Członków, aby już w ciągu bieżącego

miesiąca rozpoczęli wpłacać zaliczki na składkę na rok 1926 w wysokości kwartalnej raty. Jakkolwiek nie odbyło się jeszcze Walne Zebranie i nie ustalilo składki na rok bieżący, Rada Zarządzająca uchwałą z dn. 8 bm., nie przesądzając uchwały Walnego Zebrania, upoważniła Dyrekcję do ściągania zaliczek w wysokości 10 groszy z morgi.

Prosimy zatem wszystkich pp. Członków, aby w interesie utrzymania ciągłości pracy organizacyjnej, jaknajśpieszniej rozpoczęli wpłacanie zaliczek.

Dyrekcja Z. P. R.

Komunikat Nr. 14 a.

Uchwałą Poznańskiego Wydziału Krajowego z dnia 12. 11. 25., jako głównego Zarządu Zakładu Ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie, wydano polecenie Wydziałom Powiatowym (Zarządom Sekcyj) pobrania od rolników opłaty na ubezpieczenie od wypadków w rolnictwie na rok 1926 w wysokości 85 groszy od 1 marki przedwojennego podatku gruntowego (Grundsteuer).

Podając powyższe członkom Z. P. R., nadmieniamy, że płatnicy znajdujący się wrzeczywiście trudnych warunkach majątkowych, mogą zwracać się do Wydziałów Powiatowych (Zarządów Sekcyj) z wnioskami o rozłożenie na raty tej opłaty, które to wnioski w wyjątkowych wypadkach będą uwzględniane.

Jednocześnie donosimy PP. Członkom, iż rozpoczęliśmy starania w Starostwie Krajowem w celu obniżenia powyższej opłaty oraz rozłożenia wszystkim rolnikom płatności na raty. Nie przesądzając z góry powodzenia naszych starań, donosimy, że o ich rezultatach nie omieszkamy PP. Członków zawiadomić.

Wydział IV. Rolny. —

Komunikat Nr. 19.

Dotyczy wstrzymania egzekucji przeciw plantatorom buraków cukrowych.

Nawiązując do naszego komunikatu Nr. 4, podanego w Nr. 1 Wielkopolskich Wiadomości Rolniczych z dnia 7. 1. rb. zawiadamiamy, że na skutek starań naszych Ministerstwo Skarbu wydało okólnik do wszystkich Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych za Nr. D. P. O. 35/IV. z dnia 22 stycznia 1926 r. o wstrzymaniu do dnia 20 lutego 1926 r. wszelkich kroków egzekucyjnych z powodu zaległych podatków państwowych względem plantatorów, należących do naszego Związku, którym cukrownie nie wypłaciły należnych im sum za buraki.

Stwierdzenie, że dany plantator należy do Związku Stowarzyszeń Plantatorów Buraków Cukrowych wydają Zarządy miejscowych stowarzyszeń przy poszczególnych cukrowniach.

Zarząd
Związku Stowarzyszeń Plantatorów Buraków Cukrow.
przy Z. P. R.

Komunikat nr. 8.

Dotyczy wprowadzenia kwartalnych znaczków inwalidzkich.

Powołując się na artykulik, umieszczony w numerze 28 „Wielkopolskich Wiadomości Rolniczych“ z dnia 15. 10. 1925 roku donosimy PP. Członkom, że na skutek naszych starań, Ministerstwo Pracy zarządziło wprowadzenie kwartalnych (13-tygodniowych) znaczków inwalidzkich. Jak donosi nam Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu, zostaną urzędy pocztowe w najbliższym czasie zaopatrzone w powyższe znaczki.

Natomiast wniosku naszego o wprowadzenie również znaczków inwalidzkich miesięcznych (4tygodniowych) Ministerstwo Pracy nie uwzględniło, ze względu na trudność techniczne i koszta związane z wydawnictwem tych znaczków.

Wydział IV Rolny.

Komunikat Nr. 18.

W sprawie zmiany Sekretarza Z. P. R. na powiat Poznań-Zachód.

Sekretarzem Z. P. R. na powiat Poznań-Zachód został mianowany z dnia 1 lutego 1926 roku p. Wojciech Szala w miejsce panny Antoniny Schneiderówny, która opuściła posadę w Z. P. R.

Wydział Organ. Administracyjny.

Komunikat Nr. 13.

Dotyczy pożyczek z Państwowego Banku Rolnego.

Państwowy Bank Rolny udziela następujących pożyczek dla rolników:

1. z funduszów państwowych dla osadników rolnych na inwestycje (nakłady) gospodarcze oraz optantom z Niemiec i uchodźcom z Górnego Śląska na kupno gruntu i zagospodarowanie;
2. na kupno gruntów, pochodzących z parcelacji, długoterminowych kredytów w 8 proc. listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego;
3. na meljoracje rolne (patrz artykuł nasz w n-rze 32 Wielkop. Wiad. Rol.“ z dnia 12 listopada 1925 r.
4. na budowę i rozwój mleczarń spółdzielczych oraz na cele hodowlane z funduszów państwowych (patrz nr. 34 i 36 „Wielkop. Wiad. Roln.“ z 1925 r. oraz komunikat Wlkp. Izby Roln. w nr. 5-ym naszego pisma z dnia 5 lutego);

Wnioski rolników członków Z. P. R., na wyżej wymienione pożyczki należy składać w biurze naszem wraz z wymaganemi załącznikami, o których pisaliśmy w naszych komunikatach.

Wydział IV. Rolny.

Komunikat Nr. 15.

Dotyczy zmiany kurków przy kotłach parowych.

Powołując się na komunikat nasz Nr. 2 z dnia 7-go stycznia rb. komunikujemy co następuje:

Starania nasze o wstrzymanie, na dalszy jeden rok wykonania rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8. 11. 1921 odnośnie wprowadzenia kurków trójprzelotowych — (z normalnym kołnierzem o średnicy 38 mm. i grubości 6 mm.) — pozostały bez rezultatu, a to ze względu, że od terminu, przewidzianego w rozporządzeniu powyższem na zmianę kurków, wskutek prolongat upłynęło już z górą dwa lata, oraz, że zaledwie 21 członków zgłosiło się do nas z zawiadomieniem o niewprowadzeniu dotychczas nowych kurków.

Ponieważ w większości wypadków kurki zostały zmienione i Stowarzyszenie Dozoru Kotłów zmieniło odpowiednio swoje manometry kontrolne. Stowarzyszenie to będzie bezwzględnie domagać się zmiany reszty kurków w najbliższym czasie.

Co się tyczy sposobu, w jaki zmiana kurka musi być uskuteczniona, to o ile dotychczasowy owalny kołnierz przy kurku ma dostatecznie duże wymiary — można go obtoczyć na okrągło. Koszt takiego przetoczenia, stosownie do zebranych przez nas informacji, wynosi 4 do 5 złotych. Jeżeli kołnierz dawniejszy jest tak wąski, iż przy toczeniu nie wyda tarczy o 38 mm. średnicy, natenczas mogą zachodzić dwa wypadki, albo kołnierz jest za pomocą czopa gwintowanego wkręcony w korpus kurka, wtedy można zmienić tylko sam kołnierz lub też stanowi z kurkiem jedną całość i w tym wypadku należy kurek wraz z kołnierzem zmienić.

Chcąc ułatwić PP. Członkom, zebraliśmy oferty od różnych firm, z których najtańszą okazała się oferta firmy **Lisiewski i Glaser, biuro techniczno-handlowe, Poznań, ul. 27 Grudnia 16, tel. 50-16.** Firma ta ma na składzie kurki wyrobu krajowego „Ursus" po cenie zł. 21.50, zaś zagraniczne po 25 zł. za sztukę, kołnierze przepisowe po zł. 8,00 za szt. Również przyjmuje firma ta kołnierze do przetoczenia po wyżej wskazanej cenie.

Wydział IV. Rolny.

Komunikat Nr. 16.
W sprawie robotników sezonowych.

Niniejszem podajemy członkom naszym do wiadomości, że Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Kielcach, Województwo Kieleckie, poleca większą ilość robotników sezonowych do prac sezonowych w Województwie Poznańskiem. W razie zapotrzebowania, prosimy się zwrócić bezpośrednio do wyżej wymienionego urzędu.

Zjednoczenie Producentów Rolnych
Komisja Pracy.

Komunikta Nr. 17
w sprawie podanej skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Jak nam nasz zastępca prawny z Warszawy komunikuje, wyznaczył Najwyższy Trybunał Administracyjny termin 25-go lutego b. r. do rozpatrzenia skarg na powołanie przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej drugiej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w lipcu 1925 r. Po wydaniu i ogłoszeniu wyroku podamy członkom naszym treść tegoż do wiadomości.

Zjednoczenie Producentów Rolnych
Komisja Pracy.

b) Wiadomości handlowe.

KOMUNIKAT
Wydziału Handlowego Z. P. R.

Zawiadamiamy pp. Członków, że po częściowem zlikwidowaniu naszych składnic na prowincji, pozostały tylko jeszcze 4 składnice, i to:

Inowrocław, ul. św. Mikołaja 14.
Wągrówiec, ul. Klasztorna 1.
Leszno, ul. Dworcowa 58.
Gostyń, ul. Kościelna 1.

Wydział Handlowy ZPR.
T. z o. p.

Komunikat nr. 9.
Wydziału Handl. ZPR. w Poznaniu, Dział Węglowy.
W sprawie zamówień na węgle grube.

Z powodu dużego zapotrzebowania na sortymenty kostka i orzech I. ekspedycja tych gatunków węgli z **pierwszorzędnych** kopalń górnośląskich (zwłaszcza kopalń Giesche, Sp. Akc.) napotyka nieraz na trudności, które powodują opóźnianie się wykonania poszczególnych zamówień.

Kopalnie, chcąc zachęcić klientelę do zamawiania węgli grubych, które najbardziej są w drodze narażane na kradzieże na **specjalne życzenie zamawiających** zgadzają się pokrywać węgle grube warstwą kostki wzgl. orzecha I.

Wydział Handlowy Zjedn. Prod. Roln. T. z o. p.

Komunikat nr. 10
Wydziału Handlowego Zjedn. Producentów Rolnych w Poznaniu. Dział węglowy.

Ceny ważniejszych gatunków węgli w złotych za 1 tonę loko wagon kopalnia są obecnie następujące:

na węgle górnośląskie:

Gruby, kostka, orzech Ia.	26.40	24.10	22.50	21.20
Orzech Ib	24.80	22.10	19.50	19 50
Orzech IIa	23.50	—.	21.70	--.
Orzech IIb	22.20	18.00	—.	15.90
Pospółka	20.50	.	—.	16.40
Groszek siany	17.70	—.	16.10	16.10
Drobny I.	17.20	15.60	—.	13.70
Drobny II. (Rätterklein)	14.50	—.	—.	11.60
Grysik	13.30	—.	11.30	11.30
Miał	10.80	7.00	4.80	7.00
Miał	9.70			

Za węgle dąbrowieckie:

Orzech I. do opału domowego i na deputaty	16.00

Dostarczamy również KOKS z koksowni górnośląskiej „Gotthardt". Ceny za tonę loko wagon koksownia są następujące:

Koks gruby, kostka	31.00
Orzech I.	30.00

Obowiązują nasze „ogólne warunki dostawy".
Szczegółowe oferty nadsyłamy na żądanie.

Wydział Handlowy
Zjednoczenia Producentów oRlnych
T. z o. p.

Ze światowego rynku zbożowego

TYGODNIOWE
zestawienie orjentacyjnych cen zboża w kraju i zagranicą
za 100 kg. w przeliczeniu na złote, po przeciętnym kursie dnia.

Data	25. 1.	26. 1.	27. 1.	28 1.	29. 1.	30. 1.
Żyto						
Warszawa	23,75	22.75	22,00	—	21,00	20,75
Poznań	20,50	—	20,10	—	20,00	19,75
Berlin	26,50	26,50	26, 5	26,15	26,35	26,20
Chicago	30,30	30,30	—	30,45	—	—
Hamburg	—	—	—	—	—	—
Kopenhaga	29,00	28,90	28,60	28,60	—	28,60
Pszenica						
Warszawa	36,00	—	35,00	—	—	33,50
Poznań	34.00	—	33,50	—	33,00	33,[illegible]0
Berlin	42,70	42,60	42,60	42,25	42,20	42,10
Chicago	47,50	—	—	—	49,40	—
Hamburg	50.75	50,70	51,15	—	51,25	51,30
Kopenhaga	41,20	41,10	40,75	41,75	40,80	—
Jęczmień						
Warszawa	25,00	24,40	24,00	23,35	21,00	22,00
Poznań	23,00	—	22,00	—	22,00	23,00
Berlin	32,60	32,50	32,50	32,00	32,05	32,00
Chicago	23 85	23,85	23,85	23,85	24,55	—
Hamburg	25,95	5,05	25,90	26 00	25.90	25,75
Kopenhaga	34 20	34,40	32,60	32,60	32,7[illegible]	—
Owies						
Warszawa	23,30	—	23,00	—	23,50	22,75
Poznań	21,00	—	20,50	—	20,00	20 00
Berlin	28.30	28,25	28,25	27.90	27,95	27,90
Chicago	21,15	21,15	22,10	21,65	21,65	—
Hamburg	—	—	—	—	—	—
Kopenhaga	31.40	31,80	30.90	30,90	30,90	—

TARGOWICA MIEJSKA.

Urzędowe sprawozdanie targowe Komisji Notowań Cen

Poznań, dnia 3. 2. 1926 roku.

Spędzono 783 szt. bydła, 1730 szt. świn, 335 szt. cieląt 438 szt. owiec, — szt. kóz, — szt. prosiąt. Razem 3286 zwierząt.

Płacono za 100 kg. żywej wagi za:

Ceny loco targowica Poznań łącznie z kosztami handlowemi.

I. BYDŁO: (pełnowartościowe)

A. Woły:

a) pełnomięsne wytuczone woły, najwyższej wartości rzeźnej, niezaprzęgane	100—
b) pełnomięsne wytuczone woły od lat 4 do 7	92—
c) młode mięsne, nie wytuczone i starsze wytuczone	80—
d) miernie odżywiane młode, dobrze odżywiane starsze	64—

B. Stadniki:

a) pełnomięsne, wyrosłe, najwyższej wartości rzeźnej	90—
b) pełnomięsne młodsze	80—
c) miernie odżywione młodsze i dobrze odżywione starsze	66—

C. Jałówki i krowy:

a) pełnomięsne wytuczone jałówki najwyższej wartości rzeźnej	96—98
b) pełnomięsne wytuczone krowy, najwyższej wartości rzeźnej do lat 7	88—
c) starsze wytuczone krowy i mniej dobre młodsze krowy i jałówki	78—
d) miernie odżywione krowy i jałówki	64—
e) licho odżywiane krowy i jałówki	50—
Licho odżywiana młódź (żarłoki)	—

Notowania Giełdy Płodów Rolnych w Poznaniu

Warunek: handel hurt. fr. st. załad. ładunki wagon. dostawa zaraz za 100 kg. w złotych:

Gatunek	3. 2. 26.
Żyto	19,25 – 20,25
Pszenica	32,00 – 34,00
Jęczmień brow	21,00 – 23 00
Jęcz	20,00 – 21,00
Owies	19,52 – 20,25
Mąka żytn. 70% z work.	31,25 – 32,25
Mąka żytn. 65% z work.	32.75 – 33.75
Mąka pszen. 65% z work.	52.00 – 55.00
Ospa żytnia	13,50 - 14,50
Osp pszenna	15.00 - 16.00
Ziemniaki jadalne	—
Ziemniaki fabr.	—
Groch polny	28,00 - 29,00
Groch jad. Vict	35,00 - 39,00
Seradela	21,00 - 24,00
Peluszka	—
Koniczyna żółta	50.00 – 55,00
Koniczyna czerw.	165.00-210,00
Koniczyna szwed	175,00-195,00
Koniczyna biała	185,00-245,00
Tatarka	—
Rzepak n.	—
Słoma żytnia luźna	1,80 – 2,00
„ „ pras.	2,85 – 3,05
Słoma pszen. luźna	—
prasow	—
Siano luźne	6,35 – 7,15
„ prasow	8,60 – 9,60
Łubin niebieski	13,00 – 15.00
„ żółty	16,00 – 18,00
Wyka	—

Ceny orjentacyjne wełny

(Według Wydz. Handl. Z. P. R. Za 100 kg. w zł.)

I. gatunek cienka . . . . 280,00—320,00
II. gatunek krzyżowana . . . . 260,00—280,00
III. gatunek gruba angielska , . . 230,00—260,00

Ceny mleka i masła detaliczne

Masło wiejskie . . . . 4,40—5,20
Masło deserowe . . . . —5,40
Mleko . . . . —0,30

Tendencja mocniejsza.

Ceny orjentacyjne płatków ziemniaczanych

(według Wydz. Przem. Ziemn. przy Z. P. R.)

Za 100 kg. stacja gr. . . . . 13,00—14,00

Tendencja słaba.

Ceny jaj

Za mendel . . . . 3,00—3.50

Ceny orjentacyjne masła w hurcie

Masło prima za 1 kg. I. gat. . . . . 4,00—4,40 zł
II. gat. . . . . 3,80— zł

Tenendcja mocniejsza.

Koniec części redakcyjnej.

Drukiem „Gazety Powszechnej" w Poznaniu.
Nakładem Zjednoczenia Producentów Rolnych T. z.
Kierownik redakcji Jan Plackowski w Poznaniu.
Redaktor odpowiedzialny:
Franciszek Babst w Poznaniu.

Marka fabryczna

ALFA-LAVAL